

תת"ע 8915/09/23 - מדינת ישראל נגד דודיאן יניב

בית משפט השלום לתעבורה בczęść

תת"ע 8915-09-23 מדינת ישראל נ' דודיאן יניב
תיק חיזוני: 90516823086

לפני כבוד השופט ג'ידה עספור שאהין
ממשימה מדינת ישראל
נגד דודיאן יניב
נאשם

החלטה

לפני בקשה לביטול כתוב אישום מחמת התוישנות.

הבקשה וטענות הצדדים

1. ביום 27.09.2023 הוגש נגד המבוקש כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירה בהיגה ב מהירות מופרצת, בנגד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, וזאת מיום 23.03.20 20 עת נהג ברכב בכביש 90 בדרך אחרת עירונית עם שטח הפרדה בינוי בה מותרת מהירות מירבית 90 קמ"ש ב מהירות של 127 קמ"ש.

2. ב"כ המבוקש טعن בכתב להטוישנות. הוא טוען, בין היתר, כי בית המשפט האрин את המועד להישפט בהחלטתו מיום 06.02.21, אם כי רק ביום 26.09.23 שוגרה הזמנה לדין למשרדו.

3. ב"כ המשימה התנגד בכתב וטען כי דין הבקשה להידחות, בכךוק ש מגבלת הזמן אינה חלה מעת מתן החלטה על הארכת מועד להישפט ועל המבוקש שקיבל אורכה לבוא, ביתר שאת, בኒקיוון כפיהם.

דין והכרעה

לאחר שבדקתי טענות הצדדים ועינתי בתשובות בכתב, החלטתי לקבל את הבקשה.

ולהן הנימוקים:

הדין

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות

.4. סעיף 225א(א1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב- 1982 קובע:

"**היתה העבירה עבירה ממשועת בפקודת התעבורה, שהחדר לביצועו מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודה האמורה, לא יוגש כתוב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנה או הودעת תשלום קנס, אם כתוב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הכנס טרם נשלחו ועבירה תקופה ממופרת להלן: (1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה...."**

בהתאם לתקנה 44א לתקנות:

"**בעבירות תעבורה שעלייהן חל סעיף 23א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירות קנס Caino הומצאה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכית הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבול"**

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"**הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, וב惟ד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחייבים, או מנימים מיוחדים אחרים שיפורט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דיןו למס亏, לא יפחת הקנס מהסכום הנקבע בהודעת תשלום הכנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו.**

.5. בתת"ע (תעבורה י-ם) 5103-02-20 מדינת ישראל נ' אליהו נחום ניהול בע"מ (נבו 02.07.20), כב' השופט מהנא ציטט בהחלטתו מתוך ע"פ 3584/98 מדינת ישראל נ' הרצל אביב שם נקבע כי "תקופת התישנות היאacen בת שנה אחת אולם מניניה הוא מיום הגשת הבקשה להישפט. עד אז - אם התובע לא בחר להאשים בגין ושלח הודעה תשלום קנס - אין העבירה כלל אינה מצויה "בעורוץ" של העמדה לדין ודין התישנות כלל אינו חל עליה. מרגע, שבחר התובע או הנגג המואשם להעביר את העבירה אל "ὔροץ של משפט" מתייחס "ὔροץ התישנות" והוא יהיה בן שנה אחת". עוד עמד על כך כי קיימים שני שעוני זמינים אשר רצים בנפרד "האחד ממועד ביצוע העבירה, לגביו חלה על המשטרה חובה לשנות הודעה על ביצוע העבירה תוך 4 חודשים; והשני מועד הגשת הבקשה להישפט שם חלה על המאשימה חובה להמציא הזמנה לדין בטרם חלפה שנה. שהוארך המועד להישפט על העבירה, הנאשמת לטעמי נמצאת בנסיבות זמן השנה, כלומר מאותו מועד מתייחס מניין הימים לשלוח ההזמנה למשפט לפני שנה". עוד נקבע כי "הוראה זו הקבועה בסעיף 225א לחוק סדר הדין הפליליaina הוראת התישנות אלא הוראה שמטרתה לשימוש מחסום דיןוי לשלוח ההזמנה למשפט, אם חלף המועד של שנה מיום שביקש הנאשם להישפט, מהטעם של חולשת הדיכרון ומונעת עינוי דין בעבירה, שהיא עבירה קלה. אם הוראה לא הזרזה בהגשת כתוב אישום תוך פרק הזמן של שנה, אותן הוא שהעבירה אינה נחשכת בעיניה חשובה לניהול משפט". ערעור

ובקשת רשות ערעור נדחו.

בתת"ע (תעבורה חד') 10070-11-21 **אבו רקייה מוחמד נ' מדינת ישראל** (נבו 04.02.22) נקבע כי כאשר סעיף 225א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, המועד להגשת כתוב האישום הינו מועד שלוחה הזמןנה למשפט לפי סעיף 230. לאחר מסירת הودעה על הרצון להישפט, על המאשימה לשלווה לבקשת הזמןנה תוך שנה מיום קבלת הודעתו.

בתת"ע (תעבורה אי') 8380-03-21 **מדינת ישראל נ' מאיר מנחם** (נבו 25.01.22) המבקש קיבל לידי הודעתה קנס ולכן אינו נכנס תחת סעיף 225א לחסד"פ. עוד נקבע כי לשים לב לסעיף 225א(ב), לאחר שהוגשה בקשה להישפט לא ניתן לטען להתיישנות העבירה ויש לבחון האם חלה הת Yiשנות דיןית לפי סעיף 230 לחסד"פ. בית המשפט בחר האם המאשימה עמדה בתנאים הקבועים בסעיף 230 לחסד"פ וקבע כי התקופה למןין הת Yiשנות דיןית נספרת החל מיום קבלת הבקשה להישפט עד למועד שלוחה בדו"ר רשום.

ומכאן לעניינו

6. אין מחלוקת בין הצדדים כי העבירה המוחסת לבקשת הינה עבירה מסווג הודעתה במלואה מיום 23.03.20. כתוב האישום הוגש ביום 27.09.23, כאשר המדינה לא חלקה על כך שהזמןנה לדין נשלחה לבקשת ביום 26.09.23.

7. כפי שציינתי בפסקה לעיל, ובענייןנו, הנטול על התביעה להוכיח **שממועד קבלת הבקשה להישפט חלה על המאשימה החובה להמציא הזמנה למשפט בטרם חלפה שנה**. כאשר אגדיש כי המועד הרלוונטי הוא מועד מתן ההחלטה על הארצת המועד להישפט, בנסיבות שלפני, ולא כל מועד אחר, לעניין הפסקת מרוץ הת Yiשנות של השנה.

8. בעניינו, התביעה לא טעונה ולא נשאה בנטול להוכיח כי נשלח זימון לדין תוך שנה מיום ההחלטה להאריך את המועד להגשת בקשה להישפט במסגרת המ"ש 7194-12-20 (06.02.21). הוכיח לפני כי **הזמןן לדין שוגר ביום 26.09.23 לבקשת**. יתר המועדים אין בהם להשליך על המועד הרלוונטי לחישוב הנ"ל.

9. לאור האמור החלטתי לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול כתוב האישום מחמת הת Yiשנות.

זכות ערר כחוק.

להעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"א ניסן תשפ"ד, 29 אפריל 2024, בהעדר
הצדדים.